

Marți 28 August 1945

50 lei
exemplarulBIBLIOTECA
UNIVERSITATII
IASIREDACȚIA:
St. Belvedere 6
TELEFON:
Redacția: 4.65.58
Distribuția: 4.84.48
ADMINISTRAȚIA:
St. Belvedere 6ABONAMENTE:
1 an la 1.200
6 luni la 600
3 luni la 300
Un an la 30.000
Taxa poștală
plătită în avans
conținut aprobat
P.T.T. No. 150.328
945SPORTUL
POPULAR

OFICIOS AL ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR

Insemnătatea echilibrului sufleteș
in obținerea performanțelor sportive

Orice muncă omenească se bazează pe procedee științifice și fizice. Mai ales acum, când ne apropiem de limitele posibilităților omenești, pe terenul tehnico-sportiv, ne apare clar, că antrenamentul pur fizic și tehnic al atletilor nu va fi suficient pentru obținerea maximului de performanțe. Opera educativă trebuie să se ocupe de întreaga personalitate a omului, ceea ce se reflectă în special la atletul care se pregătește de concursuri. În sistemul practic de pregătire sportivă există două riscuri: supraevaluarea antrenamentului tehnic. Prea puțină atenție se acordă pregătirii psihice atletului, atunci când latura morală a educației ar trebui să aibă o importanță cel puțin egală. Antrenament sportiv, fără o „interiorizare” corespunzătoare, nu va da niciodată luptători.

Trebule să depunem cel mai mare efort pentru a înțelege pe sportivul luptător, când luptă: câștigă sau pierde. Ce ajută în luptă tehnica cea mai bună sau stilul perfect, când bucuria și echilibrul sufleteș sunt lipsite? Performanțele mari nu se creează numai în timpul concursurilor, ci înainte de toate, prin înțelegerea educației sportive și a antrenamentului în viața zilnică a atletului. Avem nevoie de o muncă sportivă, să fie în armonie cu condițiile de viață și de educație. Numai în acest fel obținem o cultură umană corespunzătoare, care urmare a pregătirii sportive. Antrenamentul mecanic exagerat și lipsit de finalitate, nu servește la nimic, decât sportul nu corespunde unei vieți înecate în producție, în ritm normal.

Scolul educației sportive nu este, în ultimă analiză, altceva, decât edu-

cație pentru viață. Scolul sportivului nu este obținerea celor mai bune performanțe, ci mai degrabă formarea caracterului. Poporul care sportivii gata de luptă întotdeauna, care nu dispera nici în caz de înfrângere. Numai dacă vom concepe astfel scolul educației sportive, vom putea evita supraevaluarea victoriei precum și depășirea sportivului înfrânt. Nu victoria conferă pentru un sportiv, ci numai purta. Nu înfrângerea contează, ci faptul dacă a luptat bine, ceea ce echivalență cu o victorie!

Căstigatorul trebuie să fie mândru, dar modest, iar cel care pierde nu va dezola, ci va căuta greșelile proprii, care au provocat înfrângerea, năvălind înăuntrul. Acestea sunt calitățile adevăratului sportiv, iar educația sportivă trebuie să producă acest tip de om.

În timpul antrenamentului sportiv, sistemul nervos al atletului este supus unui efort intens și deosebit de mare. Din acest motiv, este cu totul greșit, ca atletii în antrenament să se ocupe exclusiv cu sportul, sub pretextul, că exersarea profesională lor obține dezavantajă evoluția antrenamentului sportiv.

H. E.
În numărul viitor: Influența mediului înconjurător asupra performanțelor sportive.

„U” București a terminat la egalitate
cu A. C. F. R. (Brașov) 4-4 (3-1)

BRAȘOV, 26 (prin telefon). — Noua grupare a studenților bucureșteni a susținut cel de al doilea meci în localitate în compania A. C. F. R.-ului cu care a terminat la egalitate, după ce în prima repriză conducea cu 3-1. Universitatea s'a prezentat cu o formație tehnică care a jucat cu mult elan.

În prima repriză atacul deslășuit al bucureștenilor pune la grea încercare poarta lui Geană. La reluare, brașovenii în revieră atacă puternic reușind să egaleze situația, punctul victoriei realizându-l cu ajutorul lui Beffa care a înscris în propria poartă.

Au înscris dela bucureșteni: Nicolae (2), Gologan și Pricop, iar dela A. C. F. R.: Roman, Sandu (2) și... Beffa.

Sau remarcă Marinică Ploieșteanu și Gologan dela Universitatea și Găltăner și Zelenak care a fost cel mai bun din „22” dela gazde. Remarcăm că Zelenak este

fostul jucător dela Jiul și Chinezul (Timișoara). Arbitrajul D. Cârstea bun. Echipa au aliniat următoarele formații:

A. C. F. R.: Geană, (Moraru), Apolzan, Găltăner, Simerean (Zelenak) Brăduț, Bejmistruc, Sandu Roman, Puntea (Spirea), Bures, Chicomban II.

Universitatea: Constantinescu, Furnică, Neagu, Nedelcu, Astileanu (Marinică), M. Popescu, Beffa, Vlaicușcu, Ploieșteanu, Nicolae, Gologan, Pricop.

Tony Dascălu indisponibil pentru 2 luni
Se pare că Tony Dascălu — a cărui lipsă a fost resimțită eri de Karres — are fractura unui os din laba piciorului drept.

El nu va putea juca cel puțin două luni de zile.

Carmen a învins Karres
„numai” cu 5:2 (3-2)......după un început care anunța un rezultat de water-polo
Marian, Farcaș și Torjoc oamenii matchului

După un început, care anunța repetarea scorului de water-polo de la Mediaș, Carmen a învins pe Karres numai cu 5:2 (3:2), scorul câștigând proporții în ultimele minute de joc, când oaspeții nu mai puteau rezista.

Explicația acestei răsturnări — care a fost destul de spectaculoasă — trebuie căutată și în psihologia învingătorilor și în jocul învingătorilor.

Într-adevăr, Carmen a marcat două goaluri excepționale în primele minute și jucătorii au făcut aceleași greșeli ca și spectatorii din tribună. Au crezut că matchul s'a terminat și că totul se va reduce, până la capăt, la o simplă problemă de scor.

Karres a reacționat însă cu o hotărâre deosebită înspăimântătoare când nimeni nu mai aștepta nimic, a marcat un goal refăcând prin el echilibrul, care părea iremediabil stricat.

Și această hotărâre a fost păstrată până în ultimele minute, când condiția fizică și marea de pasă a învingătorilor și-au spus cuvântul.

În fața acestei schimbări, pe care a refuzat s'o prevadă, Karres a devenit mai mult sau mai puțin nervos, a căutat să forțeze dar n'a putut trece peste moralul excepțional al adversarului.

În această perspectivă, victoria bucureștenilor capătă o importanță mai mare, căci este — dela matchul cu Juventus — prima victorie muncită în mod serios.

Fără Dobay, Dascălu, Simatoc și Fabian
Pe teren, echipele au intrat cu stocul de vedete incomplet.

Karres a jucat tot timpul fără Dobay și Dascălu, iar Carmen o repriză cu Niculescu mijlocăș dreptă și cu Johnny Dumitrescu aripă.

Cu toate acestea, jocul nu a fost influențat în mod hotărât. Karres a jucat legat, decise, și dacă ar avea continuitate în efort ar fi putut scoate un rezultat mai bun.

A lăsat, desigur, o impresie frumoasă; arătând coeziune, joc corect în apărare și în general o agreabilă comportare de ansamblu.

Pentru că, trebuie remarcat dela început, că jocul de ieri a fost plăcut.

Fazele de poartă au alternat cu rapiditate, iar în câmp lupta a fost de cele mai multe ori întinsă.

Un lucru esențial pentru matchul de ieri: nu a avut nici un

moment de „fading”.

Este adevărat că victoria bucureștenilor a fost aproape tot timpul sigură, dar pentru a o menține au fost obligați să lupte, iar pe de altă parte, Karres a rămas foarte mult vreme atârnat de aproape de egalare încât a putut nădăjdui în realizarea ei și atunci eforturile aveau un sens precis și rațional.

Tot atât de adevărat este că învingătorii n'au mai jucat atât de clar ca înainte.

Fără a fi jucat încălțat sau slab, ei n'au mai avut, — cu excepția primelor minute, acele momente de football boeres, larg și luminos, care a impresionat în această vară agitat.

Lucrurile acestea sunt valabile,

Farcaș (Karres)

fără îndoială, dar nu scad cu mult meritele învingătorilor, căci este un merit pentru Karres de a fi rezistat așa cum a rezistat după un match în ajun și o călătorie lungă.

Pentru că aceste merite nu trebuie luate în raportul aritmetic al scorului, ci în jocul făcut.

Au fost momente numeroase când învingătorii au egalat și întrecut pe învingătorii.

Un exemplu concludent este începutul celei de-a doua repriză, când o mai mare rutină și puțin mai mult calm ar fi putut învinge apărarea deosebită pentru moment a Carmenușii.

Marian, din nou „omul Nr. 1”
Jocul a avut un început, care a dominat până la sfârșit tot rezultatul matchului.

Carmen a atacat puternic și primele cinsprezece minute au crescut și spulberat atâtea iluzii ca nicidecum.

Marian — care a fost din nou omul nr. 1 al echipei sale — a marcat atât de repede și spectaculos încât spectatori s'au așezat comod pregătindu-se să numere.

Faza merită să fie povestită aici și a adus alte două goaluri.

Marian a trecut prin toată apărarea adversă, a așteptat ca portarul să-l atace și a plasat scut în colțul opus aceluia, pe care îl anticipase pavid.

Goalul a entuziasmat tribunele, care și-au aplaudat idolul cu o dărmie de multă vreme neîntâlnită.

Al doilea punct este marcat de Bonafix exact în același stil. Și poate fi numit fără exagerare goalul nefast al Carmenușii.

Într-adevăr, el a fost înscris atât de repede și atât de asemănător cu orizontul oaspeților dispuse complet.

Pentru puține minute însă, căci „demonstrația” abia schită de Carmen a fost întreruptă de un goal neașteptat, marcat — de Lariș.

Greșala apărării „galbene” a fost evidentă. Căci în fața porții, primă condiție a apărătorilor este mobilitatea și hotărârea.

La 2:1, echilibrul jocului era din nou refăcut căci Karres scăpase de dezastrul ce se profilase destul de precis.

Apărarea și-a revenit dar atacul, condus de Farcaș în mod neînăutit de inteligent a încheiat atacuri periculoase.

Jocul devenise, așa dar, din nou interesant dar victoria nu a rămas prea mult timp incertă.

Marian a avut din nou un moment mare.

A trecut din nou prin toată apărarea oaspeților — ca la primul goal — și a înscris la fel de spectaculos.

Goalul acesta nu a mai nămit decât echipa din față.

Karres a continuat să joace la fel de decise și urmarea a fost un goal marcat de Joja cu capul, tot

dintr-o greșală de plasament a apărărilor.

Acesta este rezultatul primei reprize și a fost mult timp rezultat probabil al matchului.

Simatoc înscrie un goal splendid
La reluare, în echipa bucureșteană intră Fabian și Simatoc, iar Karres atacă, domină și ratează de două ori egalarea.

(Continuare în pag. 3-a)

Cronica de Luni

Atenția cercurilor noastre sportive a fost atrasă săptămâna care s'a încheiat ieri către două ramuri însemnate din mișcarea dela noi: footballul și atletismul.

În cadrul jocului de asociație, s'au desfășurat pe arena din spău două interesante matchuri în care a apărut puternica formație Karres din Mediaș, alături de vâlcornalele echipe bucureștene Venus și Carmen.

Prin modul în care s'au desfășurat, partidele au plăcut foarte mult numerosului public asistent, care a putut urmări cu încordare fazele extrem de spectaculoase organizate de echipele de teren, care s'au lăsat o adevărată întrecere în ceea ce privește aplicarea tehnicii și tacticii a frumosului joc de asociație.

Am avut așa dar, spectacole atractive, care au izbutit să ridice gălerile în picioare și să demonstreze — dacă mai era nevoie — măsura popularității a footballului.

Plonjoanele acrobate de Buden, cornele impresionante făcute din când în când de internaționalul Dobay, verva îndrăcită a lui Ploieșteanu și forma tuturor celorlalți jucători dela Venus, Karres și Carmen, au smuls roade de aplauze din partea multor de spectatori, care veniseră în primul rând pentru „marele Dobay”.

Jucătorii consacrați dela noi au captivat o anumită priză în publicul spectator și chiar dacă amii trei și pînă la urmă nu mai funcționază atât de bine, admirația marilor footballiști păstrează aceeași dragoste și prețuire față de acei care nu o lăsa oferit prin jocul lor strălucit spectacole impresionante.

Dobay — vestitul aripă de marșină a Ripensiei — răsfățatul gălerii an de zile a arădat, (Continuare în pag. 3-a)

pe baza gălerii sale trecute și de data aceasta un public numeros la stadionul Venus.

Lumea era curioasă să-l mai vadă jucând, executând cursele aceleiași vitejii pe țape și trăgând bombele aceleia care amenințau totdeauna foarte serios plasa portarilor noștri.

Dobay a apărut din nou; cu aceeași siluetă sportivă, cu același zămbet și aer de totul încredere și cunoaștere a jocului în care a cules cele mai mari succese. A tras câteva șuturi fulgerătoare, a avut scripi mari, dar vârstă — plăcătoasă asta de vârstă — l'a făcut foarte mare și Lupaș nu odată a suflat balonul de sub nas, dîrbindu-l cu foarte multă ușurință.

Jucătorul Dobay nu mai poate fi la înălțimea internaționalului Dobay de altă dată, care a lăsat publicului dela noi amintiri neșterse.

Între — la 36 de ani — jucătorul Dobay trebuie să facă loc antenorului Dobay, specialistul care va avea grije să aplice echipei din Mediaș bătăile sale cu noștinie căpătate în zeci de matchuri internaționale în sute de partide în care a învins pentru el și a acumulat experiență și pentru elevii săi.

Acum Dobay se ocupă de pregătirea echipei Karres, continuând să mui joace în postul care l'a adus glorie, până ce va găsi o extremă stîngă. Am vorbit cu Dobay după matchul de Sămbătă. Iși făcea oare-critica, spunând că nu ține neapărat să mai joace, dar n'are încoțor: gruparea, duce lipă de elemente și până la formarea lor se vede nevoit să intre în echipă.

L'am dat dreptate, și din experiența sa ne-am convins că avem de aface cu un omune tubitor al

Mihail Lupescu

(Continuare în pag. 3-a)

Figurile triste ale stadionului

Jucătorul de football „vedetă”...

El poate fi identificat ușor, deși este un tânăr ca oricare altul

Lucru pe care la noi îl face ori cel mai tânăr, ori cel mai slab jucător al echipei.

Acesta nu ar fi putut crede niciodată că dr. Sarosi rămânea ultimul în vagon și că pe fereastră valzele celorlalți jucători.

Și totuși lucrurile sunt reale cu toată aparența lor de istorioare morale.

Ceace este însă mai ciudat în toată această poveste este faptul că și Sindelar și dr. Sarosi erau vedete.

Iar în footballul românesc, rolul vedetelor este cu totul altul; pentru că concepția noastră despre sport a fost falsificată în mod fundamental.

O vedetă „made in România”
Vedetele românești sunt și ele tinere ca oricare alții de vârstă lor.

Nu știu mai mult football decât alții dar isbutesc să se detașeze prin lucruri caracteristice.

Înainte de toate un astfel de jucător este convins că știe football și dacă nu mai păstrează modestia din echipa de pitici sau clasele primare, se crede genial.

Și dacă genialitatea lui nu o vede decât el, nu este vina lui, ci a celorlalți cari nu sunt în stare să înțeleagă subtilitățile sau nu se pricep deloc.

El nu joacă niciodată pentru echipă și arareori pentru el însuși; tot jocul lui este făcut pentru publicul din tribune. De aceea, are un stil încrâncat cu flori inutile; iar în fața porții ratează ocazii clare pentru că nu poate concepe să joace simplu. Goalurile lui nu urmăresc victoria echipei sale; ele vor numai să impresioneze publicul.

Dar aceasta numai când este totuși un bun jucător de football.

Altfel, va interveni să marcheze cu orice preț — luând mingea din piciorul partenerului — căci în cazul acesta, goalurile sunt pentru el singurul suport moral.

Să nu fie uitat, însă, un lucru esențial pentru acest sumar portret psihologic al lui, în care trăsăturile dominante sunt superficialitatea, egoismul și orgoliul.

El este cel mai bun jucător al echipei sale.

Pentru el toate greșelile au explicații exterioare; se înțelege de sine că nu poate fi niciodată vorbă că a greșit pentru că nu știe să joace. Numai un necompetent ar putea face această afirmație stupidă. „Adevăratul” specialist nu comite o asemenea eroare, într-adevăr, de neiertat.

Cum se recunoaște o vedetă...
Pentru a identifica între cei douăzeci și doi de jucători de pe teren sau între oamenii de pe stradă, o vedetă de football nu trebuie să aibă o cultură specială, nici un al saselea simț.

Sunt lucruri precise, care se a-

radă totdeauna la fel și cari nu induc niciodată în eroare. Ele fac ca identificarea unei vedete de football să fie mai ușoară și mai sigură decât identificarea aceluiași sulfuric cu clorura de bariu.

Întâi, a intrat pe poarta stadionului vertical, cu părul lucind de brăzdat și cu ochii căutând la 50 metri înainte un personaj inexistent.

E mirat că nu-l salută la patruzeșicinci de grade controlorii și surprins că niciuna dintre cele două mii de fete din tribune nu a lăsat ochii să-l urmărească.

În vestiar se îmbracă ultimul, după ce a ales cel mai frumos echipament, iar pe teren iese tot cel din urmă pentru că nu poate trăi nici un moment în afara centrului atenției.

A început jocul. Vedeta se uită în tribună după fiecare șut frumos; face gesturi disprețuitoare la deciziile neconvenabile ale arbitrilor și la greșelile partenerilor. Sunt gesturi studiate, cu o oarecare eleganță și discreție; nu atât de discrete însă, căci nu le-ar putea vedea spectatori și atunci ar fi inutile.

Dar un match de football este uneori și dur și se poate întâmpla ca vedeta să fie lovită; nu grav, cu toate că acest lucru nu are nicio importanță.

A căzut, imediat, fotogenic și deși se poate ridica la fel de repede — căci nu are nimic — se lasă scos pe brațe afară ca să revină după cinci minute, în aplauzele spectatorilor.

Întreesează foarte puțin că în aceste cinci minute echipele poate pierde, jucând în zece oameni.

În sfârșit, arbitrul a fluierat lung și jocul s'a terminat. Periclii sau

crabi, jucătorii se îndreaptă spre cabine.

Pe teren, în urma tuturor a rămas același jucător vedetă, el nu poate renunța nici acum la visul lui de totdeauna de a fi remarcat cu orice preț.

Si acesta este, poate, cel mai sincer dintre toate acele sale, căci dacă ar fi condamnat la moarte, ultima lui dorință ar fi ca execuția să fie făcută în piața Nașionii, la ora cu circulația maximă.

Pe stradă...
Vedeta de football este animalul cel mai la fel cu sine însuși.

Pe terenul de football — la antrenament sau la match — pe stradă sau în societate este același om.

Si aici ca și în altă parte este ușor de recunoscut.

Pentru că jucătorul vedetă își vorbește despre el; numai despre el.

Toate goalurile marcate de el au fost formidable iar matchurile sale au intrat fără nicio excepție în istorie.

Si așa mai departe. El însuși și matchurile lui sunt subiectele conversației sale; indiferent dacă o mulțime din față se plietise sau nu. Pentru el sunt lucruri esențiale.

Ca Rainu, în „Nevasta Brutarului”, când, în pat, alături de ispititoarea Ginette Leclerc, vorbira convins și natural de prețul grăului.

Acesta este jucătorul vedetă. Pentru importanța, pe care o are el, portretul lui trebuie să fie făcut de Labouyère. Cu toate că cel mai urit produs al celui mai frumos dintre lucrurile tinereții nu merită genul și caracterul marelui clasic francez.

X. Y. Z.

Reportaj din Sofia
F.C. Lewsky este campioana
primei divizii bulgare

Rezultatele ultimelor matchuri de football. — O mare reuniune ciclistă și motociclistă pe velodromul din Sofia

Manifestările sportive din săptămâna trecută, din Capitala Bulgariei, au fost caracterizate de interesante curse pentru biciclete, precum și matchuri de football pentru prima divizie bulgară.

Course cicliste

Pe velodromul dela Sofia, a avut loc o mare reuniune ciclistă, la care au luat parte sportivi din: Sofia, Burgaz, Samocov, Rusciuc, Gabrovo și Sliven.

Alergarea a avut loc după sistemul handicap.

Reputatul alergător Gr. Dobrev, a fost nevoit să acorde distanțe tuturor celorlalți participanți, totuși chiar după primele ture, Dobrev reușește să reducă simțitor handicapul, reușind apoi să se alinieze cu restul plutonului. După 10 ture, Busanov vrea să se detașeze, dar spiritul lui este înalt de timp și astfel, Dobrev, la ultimul tur, trece primul în lăsa sosirii, fiind astfel câștigătorul probei.

Dobrev, după cum se știe, este campion balcanic, titlu pe care și l'a cucerit cu ocazia ultimei Balcaniade, care a avut loc în anul 1940 la București.

În ordinea clasării, participanții sunt următorii:

1. Gr. Dobrev (Sofia).
2. N. Starev (Sofia).
3. N. Hristov (Burgaz).
4. P. Buranov.

În afară de aceasta, a mai avut loc o cursă de fond, la care s'au clasat următorii:

1. N. Starev (Sofia).
2. N. Hristov (Burgaz).
3. Gr. Dobrev (Sofia).
4. R. Mitov (Varna).

Motociclism

În cadrul aceluiași reuniune, pe velodromul dela Sofia, au avut loc și 2 probe pentru motociclete, la care au participat cei

mai buni amatori ai „Sportului cu motor” din Bulgaria.

La cursa pentru motociclete de 125 cmc. s'au clasat următorii:

1. G. Hristov.
2. H. Narov.
3. A. Apostoloff.
4. Apotist în total 9 concurenți, iar cursa a avut loc pe 15 ture.

A doua probă motociclistă, a tosi o interesantă cursă de îndemânare (marche avrière) la care au participat alergătorii valorosi ca: D. Raden, R. Mitov, C. Chirceș și St. Angelov.

După o alergare foarte spectaculoasă, a eșit învingător Ch. Chirceș, condus de Trener.

Cl. Sportist-Benkowsky 3:1

Pentru campionatul primei divizii bulgare, a avut loc la Sofia matchul dintre clubul Sportist și Benkowsky.

După un joc foarte dur, Cl. Sportist a învins cu scorul de 3-1; cu această victorie, Cl. Sportist a făcut un salt în clasament, ocupând acum locul 2, după Lewsky, iar Benkowsky, rămânând purtătorul „Lanternetelor”, cu foarte puține șanse de a mai scăpa de ea.

Îată cum se prezintă acum clasamentul primei divizii bulgare:

1. F. C. LEWSKY 6 6 0 12:3 12
2. CL. SPORTIST 7 5 0 2 11:7 9
3. LOKOMOTIVA 7 4 1 2 11:6 9
4. F. C. SLAVIA 4